

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 12/2018
25.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због седам кривичних дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Чупића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 709/16 од 10.05.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 186/17 од 16.11.2017.године, у седници већа одржаној дана 25.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Чупића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 709/16 од 10.05.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 186/17 од 16.11.2017. године.

Образложење

Правноснажним решењем Основног суда у Прокупљу Кв 132/11 од 20.04.2011. године, одлучено је да се окривљеном АА, на основу одредбе члана 304. став 3. тада важећег ЗКП суди у одсуству због седам кривичних дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. КЗ, а по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Прокупљу КТ 540/10 од 09.02.2011. године.

Пресудом Основног суда у Прокупљу 6К 144/11 од 12.05.2011. године, која је постала правноснажна даном доношења пресуде Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 314/12 од 09.04.2013. године (којом је као неоснована одбијена жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу), окривљени АА, оглашен је кривим због извршења седам кривичних дела повреда права по основу рада и права из социјалног осигурања из члана 163. КЗ за која кривична дела му је суд претходно утврдио за свако понаособ, казне затвора у трајању од по 2 (два) месеца, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Након правноснажности пресуде, дана 14.10.2016. године, бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Чупић, поднео је захтев за понављање кривичног поступка са предлогом да се у смислу одредбе члана 479. ЗКП окривљеном суди у присуству.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв 364/16 од 27.10.2016. године, усвојен је овај захтев браниоца окривљеног, и дозвољено је понављање кривичног поступка у корист окривљеног АА у предмету Основног суда у Прокупљу 6К 144/11, завршеног правноснажном пресудом тог суда 6К 144/11 од 12.05.2011. године.

У поновљеном поступку у присуству окривљеног донета је пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 709/16 од 10.05.2017. године, којом је ранија правноснажна пресуда Основног суда у Прокупљу 6К 144/11 од 12.05.2011. године, остављена на снази у целости.

Решавајући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Чупића, Виши суд у Прокупљу је својом пресудом Кж 186/17 од 16.11.2017. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног, а пресуду Основног суда у Прокупљу 2К 709/16 од 10.05.2017. године, потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 709/16 од 10.05.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 186/17 од 16.11.2017. године (донетих у поновљеном поступку), бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Чупић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, из разлога што је кривично дело за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом (која је побијаним пресудама остављена на снази), извршено у периоду од 01.03.2009. године до 01.02.2010. године, па бранилац сматра да је у конкретном случају, протеком рока од 6 година, дана 01.06.2016. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. У вези тога, бранилац се између осталог позива и на пресуду Врховног касационог суда Кзз 149/16 од 02.03.2016. године.

Међутим, по налажењу овог суда, изнети наводи захтева не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Наиме, према ставу Врховног касационог суда, процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка у смислу одредбе члана 479. ЗКП, и за време новог суђења, искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Одредбом члана 479. ЗКП, прописано је понављање поступка након суђења у одсуству у коме се остварује искључиво интерес окривљеног који очекује повољнију

пресуду од раније донете правноснажне пресуде. Ово тим пре што окривљени може захтевати понављање поступка у смислу наведене процесне одредбе и ван услова прописаних у члану 473. ЗКП, ако наступи могућност да се суђење спроведе у његовом присуству, а такође се у смислу одредбе члана 471. став 2. ЗКП, захтев за понављање кривичног поступка може поднети и између осталог уколико је дошло до застарелости, тј. и након што је наступила апсолутна застарелост кривичног гођења.

Према томе, поступањем у поновљеном поступку и доношењем побијаних пресуда, којима је у целости остављена на снази ранија правноснажна пресуда Основног суда у Прокупљу 6К 144/11 од 12.05.2011. године, која је донета пре наступања апсолутне застарелости гођења, нижестепени судови нису учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају, управо реч о процесној ситуацији насталој, након правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка у смислу одредбе члана 479. ЗКП, у корист окривљеног АА у предмету Основног суда у Прокупљу 6К 144/11, која за време новог суђења, искључује утицај застарелости кривичног гођења на исход тог поступка. С тим у вези, овај суд наглашава да се бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости неосновано позива на пресуду Врховног касационог суда Кзз 149/16 од 02.03.2016. године, будући да се у наведеном предмету ради о сасвим различитој процесној ситуацији, где није уопште реч о примени института понављања кривичног поступка у корист окривљеног.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.